

MUSEU
D'ART CONTEMPORANI
DE BARCELONA

MALCOLM GOLDSTEIN “MÚSICA DE JOHN CAGE”

29 d'octubre de 2009: Concert al Macba

NOTES AL PROGRAMA de Malcolm Goldstein

Eight Whiskus (1985) – solos de violí

«Aquestes peces segueixen les cançons del mateix títol. El seu arranament per a solo de violí va ser imaginat per Malcolm Goldstein i jo les vaig escriure seguint els seus suggeriments:

articulacions de l'arquet, pressió i posicions damunt les cordes, etc.» (John Cage)

Les melodies tonals s'estenen així com línies amb qualitats de timbre i textura que expressen el so de l'arquet sobre el violí.

Variations II (1961) – per a qualsevol número de músics i per a qualssevol mitjans per produir sons

En lloc d'una composició preprogramada, els músics reben diversos fulls de plàstic amb línies i punts, amb els quals han de compondre els esdeveniments de so. Aquests fulls es deixen caure a l'atzar sobre una pàgina i llavors la relació entre ells es mesura per determinar els tons específics, el volum, el timbre, la durada, la freqüència en el temps i l'estructura de l'esdeveniment dins una seqüència temporal.

Composed Improvisation (1990) – per a tambor unilateral

El músic, en participar activament en la composició musical, determina mitjançant una sèrie d'intervencions fortuïtes la durada de la seqüència de l'esdeveniment de so, així com quins són els instruments que s'hauran de tocar dins l'estructura de temps preprogramada.

Cheap Imitation (1977) – solo de violí: Retrat de Sòcrates

La composició *Socrate* d'Erik Satie havia de ser arranjada per a dos pianos per John Cage, per a una dansa de Merce Cunningham, però la companyia francesa que en controlava el copyright no ho va permetre. Cage va decidir aleshores compondre una «imitació barata» que reflectís la línia melòdica i les frases, i fins i tot l'acompanyament, de la composició original, que ell va transformar consultant el llibre xinès *I Ching* (Llibre dels canvis) sobre la tria de modes tonals, l'emplaçament cromàtic, etc., que havien d'alterar la melodia.

Composta inicialment per a piano l'any 1969, la peça va acabar sent per a orquestra i finalment readaptada per a solo de violí.

L'obra completa té tres moviments: Retrat de Sòcrates, A la vora de l'Ilissus, i Mort de Sòcrates.

Chorals (1978) – solo de violí

Les *Chorals* van ser escrites en primer lloc com una de les cançons dels *Song Books*.

«Vaig utilitzar el meu *Atlas Eclipticalis*... inscrit en paper transparent i simplement col·locat sobre la partitura impresa de Satie, per després calcar-hi a sobre els tons de la seva melodia. Això va preservar les durades, però en va alterar els tons. Les corals van esdevenir microtonals, en el sentit gràfic. Per a les corals per a violí, vaig establir l'ús de tons senzills, unísons, i pulsacions, i després en vaig detallar la notació mitjançant operacions aleatòries.» (Carta de John Cage a Malcolm Goldstein).

Aquesta és una altra composició que demostra l'admiració de Cage per a la música d'Erik Satie. La seva font d'inspiració són les *Chorals* per a piano d'Erik Satie.

Ryoanji (1983) – solos per a veu (violí) amb *obbligato* de percussió

La partitura per a l'instrument de melodia és una mena de «jardí» de sons en el qual Cage traça parts de perímetres de pedres per tal de crear una música de *glissandi* (tons continus). La part de percussió de la «sorra rasclada» del jardí consisteix en un so únic i complex de dos materials no especificats, tocats a l'uníson. (J.C.)

(Ryoanji és un monestir zen de Kyoto, amb un «jardí» de roques i sorra rasclada; un lloc per a la meditació.)

L'arranjament per a violí, interpretant fonemes de la part de la veu com a timbres/textures de violí, va ser realitzat per Malcolm Goldstein amb el permís de John Cage.